@___@การเดินทางที่ผิดพลาด =___=''''

นำเสนอเมื่อ : 11 ธ.ค. 2552

หากเปรียบเป้าหมายในชีวิต คือ แผนที่ คนที่มีเป้าหมายในชีวิตที่แน่นอน ย่อมเสมือนคนที่เดินทางโดยมีแผนที่เค้าคงถึงที่หมายได้อย่างรวดเร็ว เพราะย่อมไม่ต้องเสียเวลาไปกับการหลงทาง

รู้สึกตัวอีกที อายุก็ปาไป 23 ขวบ
แต่กลับไม่มีหลักอะไรในชีวิตเท่าที่คนรุ่นราวคราวเดียวกันพึ่งมีซักอย่าง

ต้องมานั่งตั้งคำถามกับตัวเองว่า นี้เราผิดพลาดอะไรไปรึปล่าว ? อายุปูนนี้แต่ยังไม่จบปริญญา...

ไม่เคยคิดเลยว่าชีวิตต้องเป็นอย่างนี้ หลายคนอาจสงสัยว่า แล้วเอ็งเป็นใคร..เป็นผู้วิเศษมาจากไหน

ถึงต้องประสบความสำเร็จในชีวิตทุกเรื่อง ปัญหาก็คือ อย่างที่กล่าวข้างต้นว่า ไม่เคยคิดเลยว่าชีวิต

ค้องเป็นอย่างนี้ เพราะ ในชีวิตมีความพร้อมทุกอย่าง พ่อ เป็นข้าราชการครู แม่เป็นพยาบาล

ความสามารถในการส่งเสียให้ลูกเรียนหนังสือพร้อม 100%
พอเข้ามัธยมก็ได้เรียนในโรงเรียนที่ดีมีความพร้อม

ทุกอย่างมีพร้อมหมด ยกเว้นอย่างเดียว คือ เป้าหมายในชีวิต

เท่าที่เรียนมา มัธยมต้น ยันมัธยมปลาย ไม่เคยรู้ตัวเลยว่าในชีวิตอยากเป็นอะไร

ต้องการเรียนอะไร หรือเราถนัดด้านไหน ชอบวิชาอะไร

พอเข้ามหาลัยก็เรียนตามความต้องการของพ่อ มารู้ตัวอีกทีมันไม่ใช่ตัวเราเลย.....เลยไม่ไปเรียนอีกเลย
ทั้งที่ขึ้นปี 3 แล้ว

จนตอนนี้มาเรียนอีกครั้งก็ยังไม่ใช่ตัวเอง และยังไม่รู้ตัวด้วยว่า ต้องการเป็นอะไรหรือชอบอะไร

แต่เหลือเพียงเทอมสุดท้าย...จะออกอีก ก็ยังไงอยู่
ก็ต้องเอาปริญญามาก่อนเพราะเป็นใบเปิดทางที่สำคัญในสังคมไทย

มาถึงตอนนี้อย่างที่บอกว่ายังไม่รู้ว่าตัวเองต้องการเป็นอะไร.. แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้

สามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตได้แล้ว ไม่ได้มาจากความชอบหรือความถนัด
แต่มาจากประสบการณ์ตรงของตนเอง

ที่ไม่ต้องการให้เด็กไทย ไม่มีเป้าหมายในชีวิต เรียนไปวัน ๆ โดยที่ไม่รู้ตัวว่าถนัดด้านไหน
ต้องการอะไร

เป้าหมายในชีวิต คือ เป็นครู

แม้ว่าจะตั้งเป้าหมายได้ช้า และไม่รู้ว่าจะสามารถทำได้อย่างที่วางไว้หรือไม่

เพราะเป็นการเดินทางที่ผิดพลาด...แต่ก็จะพยายามสุดความสามารถ
เพราะอย่างน้อยตอนนี้ได้มีแผนที่ในชีวิตแล้ว